

P. n. Knjižnica kr. sveučilišta — ZAGREB

SAMOBORSKI LIST

GODINA XXXX.

U SAMOBORU, 1. RUJNA 1943.

BROJ 6.

Dr. Ante Cividini:

Liepa naša domovina

SAMOBOR BISER PRIRODNE LJEPOTE
Posvećeno uzornoj Hrvatici gđi Olgi Jurčić

Razumijem, zašto je Senoa bježao o-
vamo i zašto je zaboravljao dnevni tečaj
zagrebačkog života. Ta, samo ovdje mogao
je vidjeti ljubku sliku, živi prizor, kako:
»Drevni hrastovi gric se gustim granjem kao
svodovi davna hrama. U milenom hladu, u
bajnom sumraku šumskom sniva majkina du-
šica, proviruje iz grma malina; u prodoju
broji kukavica kukajući godine tvoga života,
a brza vjeverica skakuće od grane do grane.
Tek kadšto bljesne sunčano zlato u šumsku
gustinu, te vidiš, kako ponosit jelen pre-
bije čistinom tanke noge, ili kako srebrna
izvor voda provire pod tamnom oporom če-
sinom. A po brežuljkih buji žarka i zlatna
krv hrvatske loze«. (Senoa, »Zlatarovo zlato«
VII.).

Gdje si ženevski mudrač? Je si li
takva šta vidio u svom proslavljenom Ve-
veyu? Da li i »pri tebi vile shode« i je li
im tamo »mio stan«? Zar i tamo one »pjesme
poju, kolo vode i borave dan«? Da li si
imao sreće vidjeti ovdje, kad »za brdom
zapada sunce« i kad »mu drže svietli plam«
(Bogumil Tonl) i ti bi s domaćim uzviknuo
pjesnikom: »Divan li si, dome, u večernji
muk, kad sa hrama našeg oglaš se zvuk
Dolinom romoni umilni mu glas, pa na Boga
sjeca u tom času naš. I molitvu nebu uzdah
nosit lak, a u oku svakom blista sreće trak«.
(Josip Milaković).

Bože! Kada, i u kakovu si razpolo-
ženju sazdao ovaj villinski kraj? Zar nije
nalik slici prvobitnog savršenstva, u kom
je svaki crv Tvoj bio srećan? Oprosti mi,
Bože, ako Te povriedim. Ta hoću, da Te
pitam, kao malo bezazleno dieće. Bože! reci:
je li ovdje bio prvi dom djece Tvoje? Je
si li ovdje ljubav, kćerku svoju, udao »za
sviet biedan, da po njemu svuda srećom
radja i na otca sjeća«? Sve mi se čini,
da se je upravo ovdje »iz krila svemoći
strunilo jedno zrnice i zametnulo onu klicu,
koju lozom nazivamo ljudskom«.

Ja ne tvrdim, Bože, ali naslućujem,
da je upravo s ovih gora zagrmio prvi put
glas Tvoj: »Ja sam ljubav, sve što stvaram,
krećem k daljem boljku, k uglednijem struku
svud na nizak višji stupanj mećem i do-
sljedno od reda do reda sviet si dičem k
savršenstvu većem«. (Preradović, »Prvi lju-
di«.).

Bože! zar ne, da je Adam s ovih bre-
gova, s ovih zelenih gora gledao prvi put
»na uzor sazdanu sve ljepote svoga zavi-
čaja«? Da, samo ovdje je moguće, te »svaki
pogled nove mu lepšati otvara, svaka novost
dublje ga ubaja u to more krasote i čara«.
Samo ovdje, na toj rajskoj pučini pao je
Adam skrušeno na tle, sklopio ruke, uzvi-
sio čelo i jecao prvu molitvu svoju: »Oh
moj Bože! sjetno neveselo, jer bez druga,
ja sam Ti siročje. Smiluj mi se, savrši si
djelo po ljubavi, kojom ga započe, i biću
mi privij biće slično, pōli sreće drugu pōlu,
otčel Sam u raju ja Ti nemam raja«!

Caroban kraj! Sve te u njemu pod-
sjeca na zlatni vjek čovjekova lića. Tragovi

ljepote i sreće, kojima se izpunja sadržaj
zlatnoga vjeka, tu su, u ovome kraju.

Jedan takav trag ili ostatak iz dav-
nine jest gostoljubivost. Ona je ovdje »sva-
kidašnji gost«, koji preko najdublje mržnje
»pravi zlatan most«. Ta vrlina duše čini sa-
maborce susretljivim, ljubeznima, dobrosti-
vima i veselima. Stoga se ona gostu mili,
on za njom čezne i k njoj se vraća. Gdje
ona razprostire krila, tu cvate napredak,
tu stanuje mir, tu vlada blagoalov s neba.

Podimo, podimo!

Već je »nad gorama mir. Već je za
gorama sunce i nečujno spušta se mrak na
doli i vrhunce. Još čas, i umorna pasti će
noć na vrške i na klance...« (Fran Hrčić).

Podimo! Već pod gorom sjevaju svieće.

Evo nas zove dom — pun srca i sreće.

Is ravnateljstva naše škole.

Saziv Duha Svetoga za sve škole župe
samoborske održaje se dne 1. rujna 1943.
u 9 sati prije podne u župnoj crkvi sv.
Anastazije u Samoboru.

Upisi u Stručno-produžnu školu vršit
će se dne 3. rujna 1943. od 5 do 7 sati
poslije podne u sobi kod stare škole.

Kod upisa imaju učenici ponijeti sa
sobom posljednju škol. svjedočbu i 2 prijavi-
nice oni, koji su već polazili prošle škol.
godine istu školu.

Oni učenici, koji se prvi puta upisuju
trebaju kod upisa pridonjeti: Krstni list,
domovnicu, naukovni ugovor, školsku svje-
dočbu o svršenim naukama i 2 prijavnice
podpisane po naukodavcu.

Umoljavaju se naukodavci, da pome-
nutoga dana pošalju svoje naučnike na upis.
Ravnateljstvo

Dr. Milan Bogdanović

Za kazalište preveo je Bogdanović
osim toga još preko 20 dramskih djela, od
kojih navodamo samo najvažnija. Od starih
grčkih klasika preveo je Atahila (»Orestija«),
Euripide (»Trojanke«, prema preradbi Wer-
kelovej), i Aristofana (»Ženska urota«, pre-
ma Greinerovoj preradbi »Lysistrate«), od
njemačkih pisaca Schillera (»Don Carlos«),
Grillparzera (»Medea«) i Hebbela (»Irud
i Marianne«), od Engleza Byrona (»Kain«)
i Wilde-a (»Lepesa lady Windermere-ove«),
od naših pisaca (»Borba za prijestolje«), Ma-
daha (»Čovjekova tragedija«) i mnoga
druga.

Drugo mjesto među Bogdanovićevim
prevodima zauzima njegova preradba Hof-
mannsthalova gluma »Jednina«, koja je
opjevana prema staroj engleskoj moralitet
(moral-play) »Evermann«. Znači Bogdan-
ovićevi ciljevi čitaju se i obična govora i
boje od onih u originalu, pa je gluma u
Bogdanovićevoj preradbi s u izvodu Ho-
fma lrv. kazal. dobrovoljnima kazala uvijek
opjevana uspjeh. Takav je i naša među is-
tupnja Društva sv. Jeronima pod upor-
vno »Govor gluma o smrti«.

Osim kazališnih djela prevodio je
Bogdanović i druga strana djela, tako za
Narodnu knjižnicu Dostojevskoga »Igrača«,
Ljermontovljeva »Junaka našeg doba«, Johna
Stuarta Milla »O slobodi« i druge. Prevodio
je i za Andrićevu »Zabavnu biblioteku«.

Bogdanovićeve prijevode smatrala je i
smatra mjerodavna kritika jednima od naj-
boljih u našoj književnosti. Izusevši spo-
menute prijevode grčkih klasika, Bogdanović
je sva optala djela prevodio izravno s je-
sika izvornika. Za svoj prevađački posao,
kao uostalom i za svaki drugi, spremao se
je vrlo savjestno. On se nije dao zavesti
samo zvukom riječi izvornika, nego je nasto-
jao što dublje proniknuti i u duh jezika u
kojega je prevodio.

Prievodi su zato — po zudu onih,
koji poznaju prevodena djela u jeziku o-
riginala, — daju do najveće mogućnosti
točan sliku onoga, što je rečeno u izvor-
niku. Njegovi prijevodi kazališnih djela od-
likuju se uvela toga i naročito prilagodli-
voću scennoj situaciji i osobitom iskrenom
izgovaranju sa potraživa, što je čisto naša
strana naša kazala dobrota prevoda.

Bogdanović je prevodio obično brzo
i bio dopisnik. Često tako se čule re-

zumjeti množina njegovoga prevodilačkoga
rada, što ga je obavio uz svoje mnoge i
važne službene dužnosti.

Ali znalo bi se kadkada desiti, da je
na jednoj rečenici ili na jednom stihu, koji
se nikako nije dao uklopiti u cjelinu, radio
i više vremena, često i po nekoliko dana.
Tada bi onaj ulomak uzeo sobom na letnju,
i u prirodi bi se stvar redovito riešila ne-
običnom lakoćom.

IV.

Razumije se, da je za valjan prevodi-
lački posao osim poznavanja jezika u kojeg
prevodimo, potrebno i temeljito poznavanje
jezika na koji prevodimo, a toga je u Bog-
danovića bilo obilno. Njegov književni rad
i njegova savjestnost doveli su ga već rano
na put temeljitog, upravo znanstvenog pro-
učavanja hrvatskog jezika. Marljivim studi-
jem došao je s vremenom do toga, da nije
bilo jezičnog pitanja i problema, kojemu on
ne bi nio ispravno riešenje.

Čistoća njegova jezika hvatila je kri-
tiku uvijek naročito, pa mislim, da nije pre-
tjerano reći, da je kod nas bilo uobće malo
ljudi, koji su tako dobro poznavali hrv. je-
zik kao Bogdanović.

80-godišnjica Milana Langa

10. o. mj. navršuje naš odlični sugrađanin g. Milan Lang 80 godišnjicu svoga plodnog i velezasluznog života. — Odgojivši generacije, g. Lang je ostavio duboke brazde svoga malne 39 godišnjega nastavničkoga rada.

Taj je rad bio u cijelosti prožet velikom i iskrenom ljubavlju prema školi i prema djeci povjerenom njegovoj brizi. Pun pedagoškoga takta, savjestan do tančina i maran poput pčele, on je svoju nastavničku dužnost ispunio do kraja digavši samoborsku školu do uzorne visine.

Lang je osnovao kao učitelj školsku prirodopisnu zbirku, koja je značila jedan veliki dobitak za školsku obuku u Samoboru. Sam je naključno mnogu životinju za tu zbirku, u koju je uložio neobičan mar i živ interes.

Kako je Bogdanović mnogo prevodio u stihovima (Shakespeare), naveo ga je taj rad čak na jedan pionirski posao na polju naše lingvistike, naročito leksikografije. — Da ne mora kod gradnje stihova tek po rječnicima i po knjigama tražiti kako se naglasuje koja riječ, sastavio je on hrvatski akcentološki rječnik s preko 13.000 riječi. U uvodu navedena su pravila i primjeri, po kojima se naglasuju hrv. riječi i razni njihovi oblici, a u samome rječniku je uza svaku riječ naznačeno, po kojemu se od tih primjera ima ona naglasivati.

Ovakova rječnika u hrv. književnosti još nemamo, a bio bi od velike koristi svim onima, koji pišu ili prevadaju u stihovima, a i svim onima, koji se u javnosti služe govorenom riječi. Bogdanovićev bi dakle rječnik zaslužio da bude tiskan.

Promjena pravopisa, do koje je došlo već poslije njegova sastava, iziskivala bi dakako izvjestnu preradbu, ali ta bi prema golemom trudu, što ga je Bogdanović uložio u sastavljanje toga rječnika, bila zapravo nezatna.

V.

Osim književnog dijalekta posvetilo je Bogdanović svoju pažnju i ostalim narječji-

Bogata je također njegova zbirka fosilnih puževa, školjaka i ostalih okamenina iz Samobora i okolne. Nadalje je uredio i uvećao škol. knjižnicu i zbirku učila za fiziku. Iz njegove zaklade za siromašnu djecu otrta je dosad mnoga sirotinjska suza.

Lang je pravi član Hrvatskoga pedagož.-književnog zbora, a kao pedagoški radnik napisao je oveći broj članaka i razprava. Posebice je izdao knjige: »Kako će učitelj urediti prirodopisnu zbirku?«, »Spomen-spis hrv. pjev. društva »Jeko« i »Spomenicu škole o 400 godišnjici«. Preveo je je s njemačkoga nekoliko knjiga moralnoga i vjerskoga sadržaja.

Kruna njegova književnog rada jest goleme djelo: »Samobor, narodni život i običaji«, koje je najprije izašlo u u akademjskom Zborniku naišavši na veliko priznanje naše književne javnosti. Njime je ujedno zadužio zauvijek naš Samobor kao i svojim dugogodišnjim učiteljskim radom, u koji je rad dao čitavu svoju dušu i sve svoje velike sposobnosti.

Lang je mnogo radio i u »Samoborskom listu« iznesavši u njemu brojne crtice iz samoborske prošlosti. Mnogo je zaslužan za dcmaća društva, naročito za hrvatsko pjevačko društvo »Jeko« i za Vatrogasno društvo. Jednako i kao trg. zastupnik i predsjednik Odbora za nova zvona, za što je i odlikovan od Svete Stolice križem »Pro ecclesia et Pontifice«.

Vrlom svečaru i velezasluznom našem sugrađaninu, koji dočekuje svoj osamdeseti rođendan u dobrom zdravlju, čestita danas iskreno i od srca čitav Samobor —

Svi mu mi želimo da nam ga Bog poživi do krajnih granica života. A to mu — više smo no uvjereni — žele i svi oni mnogobrojni učenici, koji su nekoć u školskim klupama slušali njegovu riječ i grijali svoje oči na njegovoj nastavničkoj ljubavi.

S obzirom na bolost u svečarovoj kuci polajino je, da se društvo i građanstvo susreće ovaj put od usmenog čestitanja.

ma hrvatskoga jezika, a kao rođeni kajkavac, naročito dakako kajkavštini. Već u spomenutoj komediji »Zabovački preporod« služe se neke osobe kajkavštinom. Kasnije je Bogdanović napisao više kajkavskih humorističkih pjesama, od kojih je jedna (»Samoborski turnir«) bila i tiskana (u »Sraku« 1940.). — Kako su te pjesme određene samo za uzki obiteljski i prijateljski krug, ne čemo se ovdje njima pobliže baviti, nego ćemo samo iz jedne od njih navesti ove Samoboru posvećene stihove:

Naš Samobor — kak' jen tepih
Pun je punktov jako lepih
I gdo god se rad špancira,
Lahko sebi pute zbira
I po bregu i po dolu
I po šumi i po polu.
Al najlepši on je kutek
Kam srcece kaže putek,
I gde znaš, če tam buš zašel,
Da buš mortli sreću našel.

Sva je prilika da je Bogdanović upravo u Samoboru našao svoju sreću, naka je dakle ovomu dobromu čovjeku, čestitomu Hrvatuu i vriednomu kulturnomu pregoocu među nama častna spomen i lak počast!
Fron Štrot

DRUŠTVOVNO RIEŠENJE PITANJA RADNIČKE MLADEŽI

Život radničke mladeži je posebno pun pogibelji za njihovo tjelesno i duševno zdravlje. Radnička obitelj je usljed težkih društvenih prilika raztrovana. Za to radničko diete ni ne živi u svojoj obitelji, nego samo spava i jede, a često puta ni to ne.

Koji su utisci koje on od najmlađih dana ima od svoje obitelji? Umorna i izglednjela lica oca i majke koji preko dana rade, mračna i nezdrave rupe u kojima stanuju, ogorčenost na život i nepravde koje u njemu vladaju, česte svađe i tučnjave... Nema tu topline obiteljskog ognjišta, nema plemenitosti u postupcima oca prema majci, nema ničega što čovjeka čini boljim... Zar radnička mladež može doći do spoznaje o svojoj narodnoj zajednici koju treba voljeti? Zar može doći do spoznaje o smislu vlastitoga života u odnosu prema toj zajednici, prema ljudskom društvu i prema vječnosti?

Radničko diete prepušteno je ulici od prvih dana od kako je prohodalo. Ništa nema u njegovoj obitelji, što bi ga privuklo osim nagona za jelom i spavanjem.

Ono je stanovnik ulice, zajedno sa sebi sličnima. Ono tu bere slučajne utiske, stiče znanje koje ga ne može učiniti korisnim za ljudsko društvo, nego samo nametnikom i ološem. Tu ne može ništa pomoći ono par godina pučke škole, koje ono smatra nepotrebnom gnjavažom i nastoji joj izbjeći.

Ta mladež stiče samo neku okretnost u gradskom životu, i to je sve. Sve ostalo što čini čovjeka: um, volja, srce, tielo, sve je to zapušteno i krivo izgrađeno.

Posebno pitanje su naučnici. Mnogo je već o tome pisano, a sve se u glavnom sastoji u sljedećem: Biti naučnik jest najomraženije. U doba kad se oblikuje duša mladica, mora dobar dio naučnika proći najgoru mučionu koja ih ponizuje i zapostavlja njihovu duševnost. To se događa u tako mnogo slučajeva, da možemo reći da je to općenito.

Nije dakle čudo da su naučnici najplodnije tlo za komunističku promičbu. — Istina, na području odnošaja naučnika i poslodavca država ne može sve urediti, jer je odnošaj između poslodavca i naučnika ne samo službeni, nego je to i odnošaj starijega, odgojitelja i učitelja prema mladomu učeniku, a taj odnošaj ovisi o ličnosti jednoga i drugoga. — Ali ipak imade mnogo pitanja, koja se dade urediti samo tako, da država zahvati i to pitanje. Ostalo je pomo organizacije.

Treba uočiti važnost ove činjenice:

Naučnici postaju obrtnici, najvažniji stališ građanstva. Za to treba naučnicima i njihovoj izgradnji posvetiti punu pažnju i izgraditi iz njih svicost i stalobni obrtnički stališ, koji može biti najjači dio građanskog stanovništva i jaka podpora Ustaškog pokreta.

Koje su naše zadace kod odgoja radničke mladeži?

Država će omogućiti bolji život radničkim obiteljima i poboljšati njihovo društveno stanje. Time će se ojačati radnička obitelj, a po tome i radnički narodaž.

Radničkoj mladeži treba dati moralno uporište za novi život u Ustavnoj Hrvatskoj. Stvoriti svicost o njihovom posivu u narodnoj zajednici, u ljudskom društvu i o vjernoš.

Probuditi u njima plemeniti posiv zbog važnosti njihovog rada za ljudsko društvo.

tvo. Uzgojiti u mladeži osjećaj za ono što je lepo i plemenito.

Uzgojiti u njima osjećaj za poduzeće u kome radi, tako da se odnošaj između poslodavca i radnika stavi na drugi temelj, nego što je to bilo do sada. Ne samo zakon i natezanje oko zakonskih članaka, nego duh prijateljskog odnošaja, zajedničke ljubavi prema poslu kojega obavljaju.

Time ćemo stvoriti preduvjete za novi društveni poredak, koji se ostvaruje ne samo zakonima, već i izgrađenim ljudima.

Treba stvoriti u njima vojničke vrline, jako, okretno, i skladno razvijeno tijelo, borbenost u obrani Hrvatske Države i Hrvatskog naroda.

Uzgojiti u radničkoj mladeži smisao za obiteljski život i želju da osnuju svoje vlastito i zdravo ognjište.

Za Poglavnika i Dom spremni!

Ured za zaštitu radničke mladeži.

Viesti

Darovi.

Na poticaj ravnateljstva Zadruga Hrvatskog Radiše u Zagrebu, Podružnica Zadruga Hrvatskog Radiše u Samoboru dodjelila je sljedećim ustanovama u Samoboru novčane darove:

Hrvatskom kulturnom društvu »Napredak« u Samoboru za dake stipendiste Kn 25.000 — Hrvatskom Crvenom križu 25.000 Kn. — Povjereničtvu Hrvatskog Radiša u Samoboru u svrhu odgajanja naučnika iz ovoga kraja 25.000 Kn. — Dobrov. vatrogasnom društvu za nabavu cjevi 15.000 Kn. — »Sirotištu« Ivana Levičara 10.000 Kn.

Spomenute ustanove odnosno društva mogu ove iznose podići na blagajni Zadruga Hrvatskog Radiše, Podružnica Samobor dnevno od 8—12 sati.

Zadruga Hrvatskog Radiše
Podružnica Samobor

Uredovanje kod kotarske oblasti.

Obzirom na veliku obseznost poslovanja kod kotarske oblasti u Samoboru, te pomanjkanje službenika usljed poziva istih na vojnu dužnost, premještenja i t. d. objavljuje se stanovnicima ovoga kotara sljedeće:

1. Stranke (nepozvane) primiti će se samo na uredovni dan t. j. subotom od 8—12½ sati.

2. Kotarski predstojnik primit će također stranke samo subotom od 8—12½ sati, a u iznimnim vrlo važnim poslovima i ostale dane, ali samo od 11—12 sati.

3. U stvarima propustnica ne će kotarski predstojnik nikoga primiti u niti koje doba, nego stranke imaju u tim stvarima najprije molbu kod obćinskog poglavarstva kojoj ima biti prihvatljiva potvrda ustajskog tabora ili logora, osobna iskaznica, te ostala dokazna o potrebi putovanja. — Tako opremljene molbe stavlja se predati kod kotarske oblasti u Samoboru soba br. 8 (prizemlje), te troli dan nakon predaje iste molbe predložiti propustnicu, ako je ista nije bilo odobreno.

Tako se ima postupiti i u slučajevima predloživanja ili izdavanja dozvoljenih propustnica. Dobre molbe više se neće razmatrati u tim, da se isti dan primiti propustnicu bez predane molbe ili da se na isti predložiti ili izdati bez potrebnih molbi i potvrda. Na ovo se molbe upućujuju istoj sobi ili najprije upućujuju.

Jedino u slučaju žurnog prevoza u bolnicu, rodilište ili smrtnog slučaja izdat će se propustnica čim se ovakovi slučajevi dokažu potvrdama liječnika, primalje, župnog uređa ili obćinskog poglavarstva.

Seljaci i uobće vlasnici konja i kola ili dvokolica, upućuju se, da se kod putovanja služe tim prevoznim sredstvima, jer će se i za manje važne slučajeve tada moći dobiti propustnica.

4. Poziva se građanstvo i seljaštvo, da se gore navedenoga pridržava u vlastitom probitku, jer će se samo na taj način moći poslovi odvijati i njihovim molbama udovoljavati.

Podjela državne pomoći vatrogasnim društvima.

Do sada su po Ministarstvu unutarnjih poslova, Glavnom ravnateljstvu za javni red i sigurnost, odsjek za vatrogastvo dobila pomoć sljedeća vatrogasna društva u samoborskom kotaru: 1. D. v. d. Sveti Martin pod Okićem 40.000 Kuna za izplatu nabavljene motorne štrcaljke. — 2. D. v. d. Sveta Nedjelja 30.000 Kuna za izplatu nabavljene motorne štrcaljke. — 3. D. v. d. Lipovac 10.000 Kuna za popravak ručne štrcaljke i cjevina.

Nova zvona kapele sv. Filipa i Jakoba na Gradišću.

Posebni odbor Bratovštine sv. Filipa i Jakoba sakuplja dobrovoljne prinose za nabavu novih zvona pomenute kapele. Jedno, jedino, staro zvono od 21 kg, koje se je razpuklo usljed dara strojničkog taneta i postalo neuporabivo, već je preliveno, a novo zvono od 32 kg sada se lieva.

Odbor moli milodare u tu plemenitu svrhu, da bi nam nova zvona opet milo zvonila na utjehu u ovim tmurnim danima i pozivala nas na molitvu za mir.

Na saznaje.

Već je više puta upozoreno pučanstvo, da je svaki stanovnik kada se kreće bilo pješice bilo kakovim prevoznim sredstvima dužan nositi sa sobom osobnu iskaznicu (legitimaciju) sa slikom, a kada netko odlazi sa područja ovoga kotara bilo pješice ili kakovim prevoznim sredstvima dužan je uz osobnu iskaznicu sobom imati i propustnicu.

Unatoč toga mnogi štetelj ne pridržavaju se gornjega te dolaze u Samobor bez osobnih iskaznica te su tada izloženi u slučaju legitimiranja raznim neugodnostima, — bivaju uhićeni i kažnjavani.

Upozoruje se stoga pučanstvo muško i žensko starije od 12 godina, da si nabavi potrebne osobne iskaznice, koje mora uvijek sobom nositi tako da se može s njome legitimirati.

Tro inede osobnu iskaznicu od prošle godine mora se dati produžiti, jer iskaznica vrijedi samo godinu dana.

Zabranjen prelaz tuzim vinogradima.

U amisa 8-a 19. Vinogradarskog reda strogo je zabranjeno prelaziti od 1. kolovoza do 1. studenoga prelaziti u vinogradima putovima i stazama koji nisu javni i sa promet neoblikovano potrebni.

Upozoruje se građanstvo i seljaštvo, da se ne stiti takovim prelazima, da ne bi došlo u sukob sa čuvarima vinograda (pučarima) ili vlastitima vinograda, koji su po molbi ovlaštani, da i ovakim brane svoj posjed. — Protiv prekršitelja ove zabrane postupiti će se po zakonu.

† Ivica Medved.

mladi naš ustaša i vrli Hrvat Ivica, sin starog hrvatskog pobornika Ivana Medveda, mesarskog obrtnika, zadobio je u borbi sa odmetnicima teških rana, pa je prevezen u Zagreb u bolnicu, ali je na žalost teškim ranama podlegao.

Mrtvo tijelo pok. Ivice prevezeno je u Samobor te je 7. pr. mj. sahranjeno na našem groblju.

Pogrebu je prisustvovala Ustaška bojna, Ustaška Mladež, odio njemačke vojne policije, mnogobrojno građanstvo, naša Glasba, predstavnici svih naših ureda i velik broj pokojnikovih prijatelja i drugova.

Na otvorenom grobu oprostili se vrlo dirljivim govorima njemački oružnički Majster Maks Rojce, a u ime građanstva Leo Spigelaski.

Nakon toga izpalila je Ustaška satnija počastni potun a glasba je odsvirala tužaljku.

Vrlom našem borcu neka je lahka hrvatska gruda, a rastuženim roditeljima i ostaloj rodbini naše iskreno saučelce!

† Fanika Noršić rođena Kocijanić.

Udova pok. Mije Noršića, preminula je 8. kolovoza i sahranjena na našem groblju uz brojno učestvovanje našeg građanstva.

Pokojnica, koja je bila marna domaćica, brižna majka i baka, ostavlja brojnu rodbinu među njima i brata preč. g. Jurja Kocijanića. — Neka joj je lahka zemlja a rastuženoj porodici naše saučelce!

† Mijo Tandarić.

posjednik, preminuo je nearetnim slučajem dne 19. pr. mj. u 62. godini života.

Do posljednjeg počivališta sproveo ga je brojno naše građanstvo.

Lahka mu bila zemlja, a brojnoj rastuženoj rodbini naše iskreno saučelce!

Darovi »Hrvatskoj pučkoj knjižnici i čitaonici« u Samoboru.

»Hrvatska pučka knjižnica i čitaonica« primila je dar (legat) od 2.000 Kn određen posljednjom voljom pok. Katice Neumann. Nadalje su darovali: g. Ivica Sudačk knjigu »Samobor« u tvrdom uvezu, g. Fran Hrčić 33 knjige, g. Josip Filipić 27 knjiga, g. dr. Brankir Livadić 15 knjiga i darovatelj koji želi da se njegovo ime ne objavljuje 277 knjiga većinom na Njemačkom jeziku. — Odbor se kako na novčanom daru, tako i na darovanim knjigama darovateljima toplo zahvaljuje.

Članovima knjižnice javlja se ovim putem, da se knjige za sada ne mogu izdavati na čitanje, jer je pristup u »Hrvatski Dom« građanacima osobama — dok se u »Domu« nalazi vojaka — zabranjen.

Knjižničar moli sve članove, koji imaju iz knjižnice posuđene knjige na čitanje, da iste pošto ih pročitaju izvole predati u pisarnici g. Šeka ili u kavani g. Lukačića, gdje će ih knjižničar preuzeti radi pohrane.

Udruga električne trošiljanje u Zagrebu javlja:

Svaki utorak, četvrtak i subota ne će biti munjevine struje u Samoboru od 8 do 12 sati i od 14 do 18 sati.

Upozoruje se svi potrošači munjevine struje, da je potrošak iste ograničen tako, da nitko ne može trošiti više od 30% strujevnog prologodinskog potroška u istom mje mesu. Treba biti trošiti više bit će mu doved struje iskopana. O tome će se voditi strogi račun.

Ove ograničenja stupu odmah na snagu.

Šestdeset godina prosvjetnog rada i osamdeset godina života Milana Langa.

Pod tim naslovom donela je »Nova Hrvatska« od 28. VIII. o. g. velik članak dra Ivana Esliha, poznatog pisca, pročelnika Ministarstva narodne prosvjete, o životu i radu zaslužnog svečara, koji, kako g. dr. Eslih iziće, »i dalje služi kulturnom napredku svoga Samobora, u kojem djeluje od god. 1883., dakle punih šestdeset godina«. — Uz članak je donešena i slika svečareva.

Samobor u novinstvu.

Najavljujući izdanje knjige »Samobor« donio je hrvatski slikovni polumjesečnik »Pokret« (1. kolovozski broj o. g.) članak B. Sinčića »700-godišnjica Samobora« s mnogo svjetlopisnih snimaka iz Samobora (od Ivica Sudnika, W. A. Oertleya i Toše Dabca). — Izašla knjiga »Samobor« objavili su »Hrvatski Narod«, »Nova Hrvatska«, »Novine« i tjednik »Spremnost«, a »Nova Hrvatska« (od 13. VIII. o. g.) donela je i obširniji prikaz »Vredno i zanimljivo djelo o Samoboru« iz pera »mk« (Milana Katića).

Slikovni tjednik »Hrvatski krugoval« od 29. VIII. o. g. donio je članak dra Ante Cividinija »Proslava sedamstogodišnjice grada Samobora« i svjetlopisne snimke samoborskih znamenitosti (od Mladena Grčevića). Taj članak je kao nastavak i nadopuna predavanja, koje je dr. A. Cividini održao (dne 22. VII. o. g.) na Hrvatskoj državnoj krugovalnoj postaji u Zagrebu pod naslovom »Samobor — biser prirodne ljepote«.

Kotarska oblast u Samoboru odredila je:

Počam od 30. kolovoza pa do 30. rujna 1943. nitko ne može putovati kolima po drvo dalje od Bregane u smjeru za danjce bez posebne dozvole.

Dozvole će izdavati sriedom i subotom kotarski šumar ove oblasti samo onim osobama, koje imaju izrađena drva u svojoj vlastitoj šumi. — Dokaz za izrađeno drvo jest izvoznica popunjena po lugu.

Kupci drveta iz državne šume dobit će dozvole na temelju uplatnice (izvoznice), na kojoj drž. lugu ima potvrditi da je drvo izrađeno i čekićano.

Za ovlaštenika z. z. izdat će se posebna odredba kad se provede istraga o lovu na tajoj sječi u šumama zemljišnih zajednica.

Nadzorni službenici, koji budu nadzirali provedbu ove odluke, vratit će svakoga tko bude pošao tom cestom bez naznačene dozvole. Ako ga zateknu da vozi bez dozvole cestom za Grdanjce bilo u kojem smjeru, dužni su ga lišiti slobode i sprovesti kod povratka sa službe u Samobor u zatvor kotarske oblasti.

Tko se ogriješil o ovu odluku kaznit će se zatvorom do 30 dana.

NAUČNICIMA PRIPADA GODIŠNJI DOPUST

Zak. Odredbom o naučnicima i mladim radnicima od 30. IV. 1942. pripada naučnicima, koji su u nauku više od šest (6) mjeseci, godišnji dopust. — Godišnji dopust se kreću od dvie do tri nedjelje, prema starosti naučnika. Obzirom na ratne prilike i na povećanost rada, ovaj Ured stoji na stanovištu, da se dopusti svih naučnika za ovu godinu izjednače t. j. da svi imaju pravo na godišnji dopust od 10 (deset) dana.

To se tiče svih onih poslodavaca, koji će svoje naučnike pustiti na godišnje dopuste po svojoj vlastitoj pobudi i bez po-

sredovanja ovog Ureda. — Za sve one naučnike za koje će morati posredovati ovaj Ured, dužni će biti poslodavci pustiti ih na dopust, koji ih pripada po Zak. Odredbi a to je 14 ili 21 dan.

U interesu je svakog pojedinog poslodavca, da pusti svojega naučnika na dopust na vrijeme, kako je gore spomenuto i bez posredovanja Ureda, jer će se nakon izminuća određenog vremena za puštanje na dopust, a to je konac mjeseca rujna, podnesti pritužba kotarskoj oblasti radi nepoštivanja Zak. Odredbe.

Liepo bi bilo, da poslodavci uvide, da u naučnicima odgajamo buduće hrvatske obrtnike, — jedan od najjačih staleža u građanstvu.

Za Poglavnika i Dom spremni!

Ured za zaštitu radničke mladeži.

Namještenje naših svećenika.

Vlč. g. Dragutin Bišćan, nadstojnik nauka u nadb. zavodu u Požegi, imenovan je bilježnikom preč. Nadb. Zenidbenog suda u Zagrebu, a vlč. g. Vilko Kodrić duhovnikom u bolnici u Senju.

Iz zabavišta čč. sestara.

Radi unutrašnjeg preuređenja dječjeg zabavišta redoviti polazak djece počinje 6. rujna. — Isti dan su i upisi.

Uprava zabavišta

Klečanje u župnoj crkvi.

Po drevnom običaju održat će se i ove godine na blagdan Male Gospe dne 8. rujna pobožnost klečanja u župnoj crkvi. Toga dana bit će počam od 6 sati u jutro do 6 sati na večer izložen Presv. Oltarski Sakrament vjernicima na klanjanje. Svečanost završuje obhodom s Presvetim oko trga u 6 sati na večer.

UMRLI U ŽUPI SAMOBOR

u mjesecu kolovozu:

Franjo Šufraj iz Otruševca, domobran, rod. 1913. 2. u Petrinji — Ivan Medved iz Samobora, ustaša, rod. 1922., 6. u Zagrebu. — Fanika ud. Noršić rod. Kocijanić iz Samobora rod. 1878., 8. — Jela Rapijenović iz Kalja, rod. 1878., 10. — Ivan Horvat iz Grdanjca, rod. 1885., 10. — Karolina Meisgeler iz Obrežja, rod. 1885., 10. — Juraj Beljak iz Savrčaka, rod. 1912., 19. — Jaga Husta iz Otoka, rod. 1862., 19. — Mijo Tandarić iz Samobora, rod. 1881., 19. — Dragica Horvat iz Podvrha, rod. 1925., 22. — Zorica Mahović iz Vrhovčaka, rod. 1933., 26.

VOZNI RED

ZELJEZNICE SAMOBOR—ZAGREB

Iz Samobora u Zagreb na radne dane polazi vlak u 5.30, 6.20, 9.05, 12.38, 14.38, 17.28. — Na nedjelje i blagdane u 6.20, 9.05, 13.05, 14.35, 18.00 i 19.00 sati.

Iz Zagreba u Samobor polaze vlakovi na radne dane u 7.35, 9.00, 12.30, 14.30, 17.20, 19.00 sati. — Na nedjelje i blagdane u 7.35, 9.00, 13.00, 14.30, 15.45 i 20.15 sati.

»Samoborski list« izlazi svakoga 1. u mjesecu. — Prodajna za god. 1943. iznosi 50.— Kn. — Uredništvo i uprava: Samobor, Livadićeva ulica br. 2. — Vlastnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Tisak »Samoborske tiskare Slavka Šeka u Samoboru, Livadićeva ul. br. 2.

PRODAJU SE

dva kreveta i dva ormara iz tvrdoga drva. Upitati: Šmidhenova ulica br. 24. I.

IZDAJE SE SOBA S NAMJEŠTAJEM i podvorbom samcu. — Upitati Hydropatsko kupalište.

PRODAJE SE PENDL URA u dobrom stanju. — Upitati Mesnička ul. 3.

TRAŽIM NAUČNIKA za staklorezbarski posao. — Upitati Kubeček, brusiona stakla, Zagrebačka ulica br. 7.

ZAHVALA

Prigodom nenadane smrti našeg dragog i neprežaljenog sina i brata

Ivice Medveda

primili smo sa svih strana toliko izraza saučestća, da nam je nemoguće svakome napose zahvaliti. Zato to činimo ovim putem.

Hvala svima, koji su odar milom nam pokojniku okitili cviećem, i koji su ga odpratili do posljednjeg počivališta.

Napose hvala gg. Birkiću Ivanu Oreškoviću trgovcu i Ustašama, koji su nam u svemu izašli u susret. Pučkoj čitaonici i glasi koji ga odpratiše do hladna groba. Gg. njemačkom žandarmerijskom Majsteru Maksu Rojze i Leu Spigelskomu, koji se na otvorenom grobu oprostiše dirljivim riječima od pokojnika.

Svima budi još jednom hvala.

Raztuženi roditelji, braća i sestre

ZAHVALA

Prigodom smrti naše dobre i nikada ne zaboravljene majke

Fanike Noršić rođj. Kocijanić

primili smo sa svih strana mnogo izraza saučestća da nam je nemoguće zahvaliti svakom napose, pa to činimo ovim putem.

Hvala g. dra. Angera, koji je ulagao svu pažnju da joj olakša boli. Hvala samoborskim društvima i cij. građanstvu, koji su milu pokojnicu izpratili do vječnog počivališta.

Svima još jednom hvala.

Tugujuća djeca

Zahvala

Prigodom teškog udara, koji nam je zaduo u noći između 18. i 19. kolovoza, izgubivši našeg neprežaljenog supruga, oca, brata i čeda

Miju Tandarića

ovim putem zahvaljujemo svima, koji su nam u ovim teškim časovima u pomoć prišli i svoje sažaljenje izrazili, cviećem i vječnom odar okitili i do hladnog groba sproveli.

Napose hvala g. Kuzlaricu, koji nam ga je dopremio iz vjerna saopćenja. Ovom putem zahvaljujemo ovim rođacima, prijateljima i susjedima.

Tugujuća supruga, djeca i rođaci